

Hedvig och Samuel, släktmötet 2021

7-härad/Borås då

21 maj 1939

Samuel Melin installerades

Söndagen den 21 maj 1939 installerades Samuel Melin i en till trängsel fylld Gustav Adolfskyrka i sitt ämbete som Gustav Adolfs församlings förste kyrkoherde av Gustaf Ljunggren, biskop i Skara. Han assisterades av ett 30-tal präster, rapporterade Borås Tidning.

Efter installationen följde högmässotjänst, i vilken fem bröder till Samuel Melin utförde altartjänst. Den nye kyrkoherden predikade över dagens text (Mark. 1:15) och talade därtill om behovet av förnyelse.

Samuel Melin var prästson,

Samuel Melin, kyrkoherde Gustav Adolfs församling 1939-1955.

född i Dimbo utanför Tidaholm 1885. Han hade studerat i Uppsala och prästvigt i Skara domkyrka 1908. Innan han 1939 kom till Borås, hade han tjänstgjort på olika håll i Skara stift, bland annat

i Rångedala, senast som kyrkoherde i Kyrkefalla.

Borås hade i slutet av 1930-talet nästan 50000 invånare. De tillhörde Borås församling. Skarastiftets största och en av de större i Sverige. Dess kyrkoherde var sedan 1910 Emanuel Beskow. En delning av den stora församlingen hade i flera år ansetts ofrånkomlig. Den kom till stånd och skulle gälla från och med den 1 januari 1939, och de två nya församlingarnas namn skulle vara Borås Caroli och Borås Gustav Adolf.

Valet av kyrkoherde i Gustav Adolfs församlingen söndag i december 1938 började direkt efter gudstjänsten denna dag. Valförrättare var prosten Emanuel Beskow, och valet pågick till klockan 8 på kvällen. 1459 röster avgavs, vilket ansågs vara jäm-

föreelsevis många. Av dem tillföll inte mindre än 1241, 85 procent Samuel Melin!

Efter installationen och högmässan den 21 maj 1939 bjöds ett stort antal inbjudna gäster på middag på Skogsryds restaurang. Vid den fungerade komminister P. J. Skoglund och arkitekt Einar Lundberg som värdar. Många tal hölls. Biskopen hyllade bl. a. Samuel Melins åldriga mor som var närvarande och kallade henne stora prästmor från Dimbo som givit sex söner som präster till stiftet. Inte bara präster tog till orda utan även till exempel stadsfullmäktiges ordförande Sven Sandwall, borgmästare C. A. Skog och folkskoleinspektör A. V. Hammer.

De anmälda talarna var så många, att alla inte hann komma till tals, in-

nan komminister Skoglund vartvungen att sätta punkt, då de flesta av middagsgästerna skulle in till Borås och delta i vespern i Gustav Adolfskyrkan, som än en gång denna dag var fullsatt. Vid denna predikade prosten Adolf Kloo från Västra Tunhem och Samuel Melin, den nye kyrkoherden, var liturg.

Sam. Melin skulle vara kyrkoherde i Borås till sin pensionering 1955. Han avled 1976. ■

Lars Sundin

Förlovning

Vi förlovar oss i dag!

Johan Hedberg
Therese Bengtson

Thassos Grekland 14/9-09

Till minne

BEGRAVNINGAR

Nikl

vet, den som tror på mig skall leva om han än dör". Vid orgel och piano tjänstgjorde Björklund-fullan-

minne av Yngve Källqvist talade Gunnar Henriksson, Sture Magnusson och Kjell Hjalmarsson. Efter akten följde minn...

för Arne Karlsson, Blidsberg. Officiant var kyrkoherde Bo Hellsmark som höll griftetal och sade "Som..."

ing Joha

← Nelsonsg 3

id Ålvs kyrka
8 1943.

Den Givrlige gästgården

Farfar och Birgitta
Aug. 1945

Med Farmor och
Farfar
1 aug. 1943.

Melicare

Far, faer Ulla, farbror Sune
och Biegitte, cecqurde

Farmor o glickorus

Melinare med
tillbehör

Farmor o Farfar njuter i
sin nya prästgårds trädgård.

Ge
M

le

In för 60-årsdagen

Det var en nästan farligt stark tillgångspunkt, kyrkoherde Sam Melin fick vid början. Han erhöll vid valet, som ägde rum i januari 1938, 1.241 röster av de 1.459, som avgavs. Vilket innebär 85 procent. Sådant betyder starka anspråk för fortsättningen, men dessa har han klarat med glans, och han har utan tvivel vunnit också de återstående femton procenten. Det var stora svårigheter den första tiden. Kyrkoherde Melin kom från landet, allt var annorlunda, och han fick på sätt och vis börja från början. Men han satte sig snabbt in i den nya miljön och blev snart lite bara bekant utan god vän med sin nya församlings medlemmar.

Men är det någon, som har förutsett att klara prästens skiftande uppgifter, så är det kyrkoherde Melin. Hans far var präst, och av sju bröder är sex präster — den sjunde är botanikprofessor i Uppsala. Sam Melin fick redan i barndomen insikt i det kyrkliga och personligt religiösa arbetet. Prästhemmet och det kyrkliga arbetet har varit roten och livskraften för honom. Prästebanan var naturlig för honom, och det behövdes inget tvång för att få in honom där, den valde han av fri vilja.

Föräldrahemmet var fyllt av både silver och glädje. Silen var allvarlig, men det fanns rika tillfällen till ungdomlig glädje. Fadern var samtidigt bestämd och mild, och modern, "Storprästmor i Tibro", var ett energiska, full av arbetslust och ivar.

Glädje, hur står det till? Den enkla repliken är kyrkoherde Melins ständigt återkommande. Den skulle vara stereotyp och letatsända i vilken man som helst utom hans. När han säger den, kommer den på ett sådant sätt, att varenda en känner det personliga intresse, som ligger bakom frågan. Det är just detta levande intresse för var och en, som är det mest kännetecknande för kyrkoherde Melin och gör honom till en idealisk själsläkare. Han får ofta besök av människor, som har behov av att få lättad genom bikt, eller som söker råd och stöd i religiöst avseende. Det är oförläpigt många förtroende, han fått under årens lopp. Sjukbesök gör han så gott som varje dag, ofta flera, och dem räknar han själv som en av de angående uppgifterna. Det finns inga, som är så tacksnamma för ett besök som de sjuka, vilka alltid blir uppmuntrade på ett påtagligt sätt.

Hans huvudintresse är ungdomen och de gamla. Han tror på ungdomen, och han passar utmärkt för den, han är vid 51 års ålder alljämt vital och ungdomlig. Han vet, att om man sin insats för ungdomen, får man dess förtroende och vinner dess förtroende. Men måste, säger han,

förvara sig mot att det trots alla påfrestningar finns så mycket god ungdom. Men det finns en stor grupp ungdom, som det är omöjligt att få någon kontakt med. Kyrkoherde Melin hoppas emellertid, att när det nya församlingshemmet kommer, man då skall få en plattform, från vilken man kan nå dessa ungdomar. Församlingshemmet kommer utas för att medföra större möjligheter i alla avseenden, och det är därför ytterst efterlängtat.

At de gamla, särskilt de många av dem, som är besvikna på livet, ensamma och fattiga, i behov av både ekonomisk hjälp och personlig uppmuntran, ägnar Sam Melin ett aldrig tröttnande arbete. De gamla dag, som han skapat inom församlingen, har blivit en verklig högtid för de gamla, som alltid längtar efter den och möter den med aldrig svikna förväntningar.

En sak, som man snart lägger märke till och fäster sig vid hos kyrkoherde Melin, är hans ekumeniska läggning. Det är ett arv från fadern, vars inställning var vittomfattande

och förtroende. Han ville se det goda i allt och alla och hade inget mot samarbete med andra religiösa krafter. Sam Melin har kanske gått ännu längre därvidlag. Han vet, att det är många, som står utanför statskyrkan, och han vill inte därför undvika kontakten med dem, han vet att alla religiösa rörelser trots olikheterna har det viktigaste gemensamt, och han har inte tvekat att dra konsekvenserna därav. Han erkänner gärna, att han haft personlig behållning av samarbetet, och alla vet, att hans inställning bidragit till att statskyrkan fått en stark ställning även hos de frikyrkliga i vår stad.

Som predikant är han allmänt uppskattad. Hans föreläsningar är intressanta och övertygande, och han är alltid gärna hörd. Han är också som bekant i besittning av en god sångröst, som gör honom till utmärkt liturg.

Hans största intresse utanför dem, som hänger samman med hans prästerliga gärning, är att studera naturen, särskilt blomorna, och då får sig själv undersöka, hur många latinska namn han kan komma ihåg.

Kyrkoherde Sam Melin är ömtykt av alla. Själve vill han dela glädje och sorg med sina församlingar. Det är ett stort arbetsfält, han är verksam på. Men det är ett arbetsfält, som det är tacksamt att arbeta på fören man med de egenskaper, som kännetecknar kyrkoherden i Boris Gustav Adolfs församling.

Alca.

Melinskt släktmöte
Borås

sommaren 1954

Kyrkoherde Melin livligt hyllad.

7.000 kr. som grundplåt till hem
för kroniskt sjuka.

Hyllningarna för kyrkoherde Samuel Melin på hans 60-årsdag voro många och hjärtliga. Jubilaren fick från olika håll såväl inom sina egna församlingar som Caroli församling motta bevis på uppskattning och vänskap.

Raden av uppvaktningar började redan vid 8-tiden, då Gustaf Adolfskören infann sig och under musikkdirektör Werner Ekströms ledning bringade sin hyllning i toner. Tal hölls av förstämestare Henrik Munthe, som från körmedlemmarna överlämnade en orreforsvas. En timma senare kommo representanter för kyrkoherdens kvinnliga konfirmandkretsar, den äldre och yngre, av vilka han erhöll ett presentkort.

Representanter anlände vidare från söndagskollärarna i Gustaf Adolfs och Caroli församlingar med fröken Hilma Lindgren och ingenjör Ake Carlsson som talesmän (penninggåva och presentkort), från Borås KFUM, vars talan fördes av fabriklär A. U. Ousbäck (blommor), från Elinshöjds ungdomskrets och Elinshöjds juniorledare, företrädde av fröken Ingrid Dahl och fru Karin Enegren (blommor), från Luth. missionskyrkan, som företrädde av f. skolvaktmästaren C. E. Carlsson (blommor), från Boråskommittén av Krigsbarnshjälpen företrädde av pastorerna Axel Gustafsson och Egon Gussander (blommor), från Tempelriddarna genom ingenjör Sven Sjölin (blommor), från Brånhults sykkelsar, vilkas lyckönskningar frambuos av fru Alice Larsson, Bråcksås, och fru Elin Carlsson, Frångårde (blommor och en orreforsvas), från kommittén för Prinskonferensen genom fabriklär Sam. Skyllberg (blommor), från en borågrupp av årströder, å vilkas vägnar överingenjör Alex. Engblom överräckte textad adress och vilken lyckönskan var förbunden med bidrag till 1885-årsfonden, från styrelsen för Solhems sjukhus ävenledes genom överingenjör Engblom, som överlämnade ett presentkort, från församlingsbor och f. ö. vänner runt om i staden, vilka genom civilingenjör Torsten Rye Frenneshen överlämnade en penninggåva, från folkskolestyrelsen genom sin ordförande pressare Richard Roy och vice ordförande red.-sekr. Tore G. Wärenstam samt folkskolinspektör A. V. Hammer och med hr Roy som talare (blommor), från prästerskapet med organister och kyrkobetjäning i

nar komminister Martin Ödman talade (bokverk), från kommittén för Inkallades familjer genom prosten E. Beskow (blommor), från Borås och Brånhults kyrkliga samfällighets kyrkofullmäktige, å vars vägnar vice ordföranden stationsförman Märten Fast talade, från samfälliga kyrkorådet, på vars uppdrag byggmästare Oscar Johansson talade och överbringade en penninggåva till Norgeshjälpen, samt från Gustaf Adolfs kyrkoråd, å vars lyckönsknings stadsingenjör Bärnh. Sandström gav uttryck såväl i tal som med blommor, från socialvårdens olika grenar med kassör Axel Magnusson som talare, från kontraktets prästerskap genom kontraktsposten Erik Petzäll, Fristad (bokverk) samt från Brånhults kyrkoråd och skolstyrelse genom hemmansägare Robert Andersson i Eskilaryd, medförande en tallrik av silver med Brånhults kyrka i gravyr och ledamöternas namn i fakstimil.

I den stora skavan av gratulanter företrädde vidare kyrkans manliga ungdomskrets av diakon Gösta Johansson (blommor), Kyrkobröderna av folkskollärare And. Blomgren (blommor), Borås scoutkår av boktryckare Nils Larsson (blommor), Gustaf Adolfs kyrkliga missionsförening av fröken Elsa Cotricus (presentkort), Sjömansvårdkretsen av fröken Ida Svensson (blommor), lokalavdelningen av Svenska kvinnors missionsförening av fröken Maja Hallgren (presentkort).

Bland personligen uppvaktande märktes även rektor Victor Engblom, som överlämnade blommor från högre allmänna läroverket, och överste Gunnar Brinck, som förfrade jubilarer Ålvsborgs regementes hedersplakett.

Kyrkoherdens konfirmander för året och juniorgruppen "Värvind" uppvaktade med blommor.

Av kyrkoherde Melins åtta syskon hade sju företagit en boråsresa med anledning av äldste broderns 60-årsdag och jämte dem hade även andra närstående släktingar infunnit sig. Dessas lyckönskningar tolkades av kyrkoherde Paul Melin i Dala.

Hälsningar ingingo från landshövding Mannerfelt i Mariestad och biskop Gustaf Ljunggren i Skara.

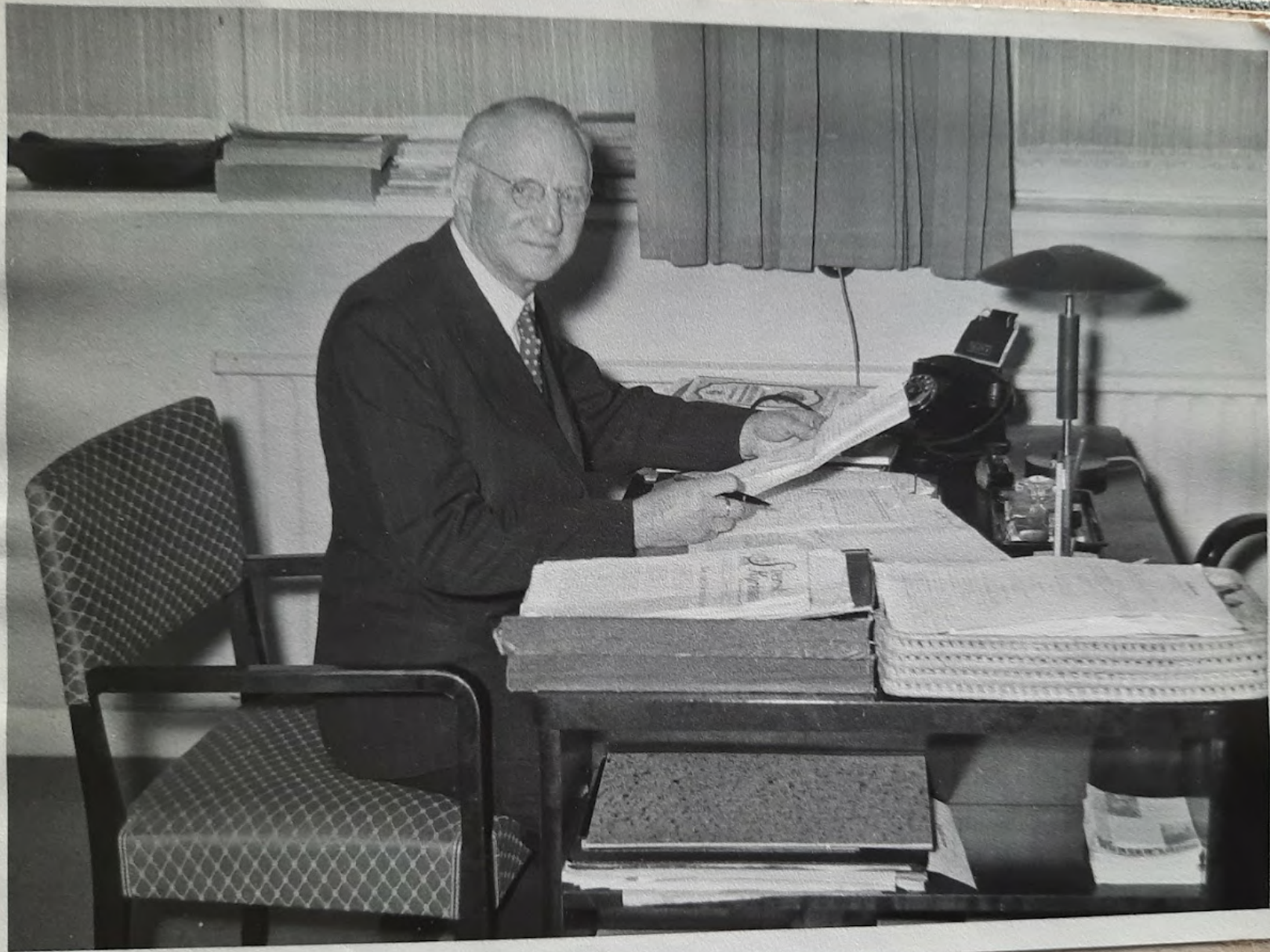
Blomstersändningar kommo från många enskilda vänner och dagens telegramskörd uppgick till 250.

Kyrkoherde Melins i födelsedagsintervju i BT uttalade önskemål, att ett hem för kroniskt sjuka i Borås måtte komma till stånd, hade den glädjande effekten, att kyrkoherden någon dag före födelsedagen fick av ett par makar, som önska vara okända, mottaga en grundplåt på 7.000 kr. En vacker

J brev t. 11

Elias o Margit
Svan MorHilda
1 juni 1945

början alltså på det samfälliga arbetet för saken, som kyrkoherden hoppades på!

Tag för 70-års dagen - 1955 -

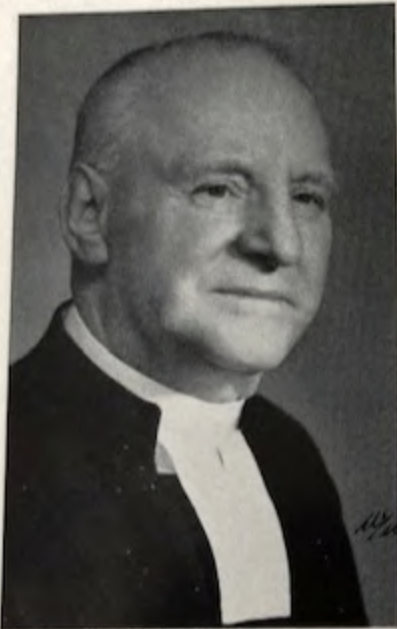

För storslagen hyllning och
många bedia på trofast vänskap, som
skänktes mig på min 75-årsdag,
framför jag mitt varma och hjärt-
liga tack.

Franz Josef Melin.

EN IDEALISK
SJÄLASÖRJARE
är kyrkoherden
i Gustav Adolf

Samuel Melin

Prosten Samuel Melin fotograferad i samband med sin 75-årsdag den 10 april 1960. Samuel Melin hade sin första prästtjänst i Brandstorp, Dalstorps pastorat, var mellan 1913 och 1922 komminister i Rångeåla, med Tärby som bostadsort. Han flyttade därifrån till Tibra, men kom 1939 tillbaka till Sjuhäradsbygden som den förste kyrkoherden i Gustav Adolfs församling i Bords. Efter sin pensionering 1953 bosatte han sig i Dalsjöfors. Han avled 1976.

Väst underbara guldbröllopp. Gyllene Udden
29 juli 1968.

Mor med døttar

Gyssene Uttera 29 juli 1963

Prosten emeritus Sam. Melin vid altaret i sitt hem i Dalsjöfors, där han i dag kommer att hyllas på sin 80-årsdag.

GA:s förste herde 80-årsjubilar med hopp om ungdomen

— Så länge hälsa och krafter står mig bi vill jag innerligt gärna vara med i den kyrkliga gemenskapen och så gott jag kan svara för en insats i det kristna budskapets nämn. Men är man 80 år står man mitt i höstens tid, och även om jag är tacksam för att jag allfort kroppsligt och själsligt är vid god vigör kan man inte komma ifrån att de bästa åren gått förbi.

Men när jag ser tillbaka på mitt liv, kan jag inte känna annat än tacksamhet; det har skänkt mig så mycket av glädje och gemenskap och så många rika,

ljusa minnen, att jag nog vill beteckna mig själv som en människa, som förunnats att vandra genom ett långt liv, lycklig

(Forts. på sid. 17, spalt 3)

